

skal ind paa nye Systemer, som ikke passer for dette Land og mere passer til By end til Land, saa maa man vist nøjes med, hvad man i Øjeblikket kan iværksætte. Det tror jeg nu heller ikke er saa ringe. Jeg tror ikke, at de Vurderingsmænd, vi nu har, ledede af Overskyldraadet, som har faaet en langt større Myndighed end tidligere, ikke skulde være i Stand til at foretage en saadan Vurdering som den, der her foreslaas som Grundlag. Derfor maa jeg opfatte det ærede 4de Medlem for Thisted Amt (Frøkjær) saaledes, at det, han tilsigter ved sine Ord, er overhovedet at gaa imod denne Skat. Det ærede Medlem maa ogsaa huske, at man har i Forvejen fra Rigsdagens Side været enig om, at den Vurdering, der nu finder Sted, skal kunne bruges som Skattegrundlag. Det er fastslaaet; det har man alle været enige om at fastslaa, den Gang selve Forslaget blev vedtaget. Dette gør, at man med noget større Fortrøstning kan se hen til Vurderingen med en Mulighed for at kunne bruge den som Skattegrundlag: Altsaa, hvis man skal vente 2—3 Aar med at fastsætte Jordvurderingen, saa er det ikke værd at behandle dette Lovforslag. Men hvis man vil gaa ud fra, at Jordvurderingen omtrent ender paa samme Tid som Ejendomsskyldvurderingen, som jo skal være færdig til bestemte Tid som Skattegrundlag, saa maa man ogsaa kunne bruge Jordvurderingen, og saa bliver der ogsaa Mening i, at man allerede nu behandler det Skattelovforslag, som foreligger her.

Det ærede Medlem fra Lyngby (Wilmann) gjorde nogle Indvendinger imod Forslaget, som han ellers var velvillig stemt overfor. Han syntes ikke om den Bestemmelse i § 2, hvori det foreslaas, at man skal ved Skovvurdering tage Hensyn til, hvad Arealet med den tilstedeværende Træbestand maa antages ved almindelig god Drift at kunne give i aarligt Udbytte. Det ærede Medlem siger, at Finansministeriet har skiftet Mening med Hensyn til Skove. Det er rigtigt. Sagen er, at Finansministeriet tidligere har approberet den Maade, hvorpaa Overskyldraadet tænkte sig at iværksætte Skovvurderingen, idet man gik ud fra en vis god Drift af Skoven, saaledes som Skoven stod, uden just at tage Hensyn til den Træbestand, der var i den bestemte Skov, gik ud fra, at en Skov kunde give og burde give et vist bestemt Udbytte. Men Finansministeriet mener nu, at naar man skal ind paa en egentlig Jordvurdering, saa vil dette ikke

være muligt; for det er ikke tænkeligt, at man vil kunne skelne mellem en Skovs Jord og de Træer, der staar paa Jorden, selve Jorden og saa Træerne, der staar derpaa. Hvad er det saa for Jord, man kommer til at vurdere? Er det Jord uden Træer? Er det Skovjord, eller er det ikke Skovjord? Er det Jord, som tænkes anvendt til Skov? Skal den først beplantes, saa vil det vare længe, inden det bliver til Skov. At tænke sig, at f. Eks. Dyrehavens Jord skulde bruges til noget andet end til Dyrehaveskov, det er vanskeligt. Det er klart, at hvis man tænker sig denne Skov anvendt til Byggegrunde, saa er den meget mere værdifuld end nu med sin Træbestand; men en saadan fantastisk Vurdering tænker jeg ikke kan blive mulig. I Almindelighed maa det blive saadan, at selve Jordvurderingen af Skoven vil svare til Ejendomsskyldvurderingen; man vil ikke kunne fradrage Træerne.

Det ærede Medlem fra Lyngby var dernæst inde paa at ønske yderligere Bemyndigelse for Finansministeriet til at fritage visse Ejendomme for Grundskyld. Jeg kan ikke sige, at de Eksempler, han nævnte, syntes mig meget heldige. Jeg tror ikke, at Finansministeren vil være tilbøjelig til at følge ham i denne Henseende. Han nævnte den Mulighed, at en Parkejer stillede sin Park til Befolkningens Raadighed og forment, at dette burde belønnes igennem en vis Fritagelse for Grundskyld. Jeg har den Tro, at rundt omkring i Landet bliver næsten alle store Skove af Ejerne i Almindelighed stillet til Befolkningens Raadighed, og det vilde føre overmaade vidt, hvis vi skulde give Fritagelse for Grundskyld derfor. Eller, som det ærede Medlem ogsaa nævnte, en Strandmark stiller en Mand til Raadighed, for at Befolkningen kan komme ned til Stranden — men nu ligger den der, og hvis Ejeren vil bebygge den, kan han gøre det, det kan vi ikke forhindre ham i, hvis der ikke findes Fredningsbestemmelser paa dette Sted. I dette Tilfælde vilde der vel heller ikke kunne være Tale om nogen Fritagelse for Grundskyld. Men ellers vil jeg sige, det fører for vidt at gøre saadanne Undtagelser, for man skal ikke gøre Finansministeren eller Finansministeriet alt for myndigt — det fører kun til det onde. Man skal ikke efter min Mening give et Ministerium alt for megen Myndighed til at fritage for Skat; thi det fører blot til, at der kommer Tusinder af Anmodninger derom; alle vil føle sig berettiget til at faa denne